

Rhetorices Elementa; RS. proctio

QUÆSTIONIBUS

ET

RESPONSIONIBUS

EXPLICATA:

Quæ ita formantur,

UT

QUÆSTIONIBUS prorsus omis-
sis, vel neglectis, RESPONSIONES so-
lummodò integram *Rhetorices* Institu-
tionem Tyronibus exhibeant.

Per GUIL. DU-GARD.

in Usum Scholæ *Mercatorum-Scissorum*.

EDITIO NONA.

*Danda opera est, ut post hæc initia, ad incrementa
quoque veniatur. Cypr. lib. 1. Epist. 5.*

L O N D I N I,

typis J. Redmayne, Impensis Francisci Eglesfield, ad
Insigne Galthæ in Cœmeterio Paulino, 1680.

Aug 28

Amesbury

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

1870

DIGNISSIMIS,
SPECTATISSIMIS

Ornatissimisque Viris,

MAGISTRO,

Guardianis, & Assistentibus Amplissimæ
Societatis MERCATORUM SCISSORUM,

Benignissimis Literarum

PATRONIS.

Hunc *Rhetorices* Libellulum, qua-
lem qualem, in Juventutis
gratiam concinnatum,

In perpetuum Observantiæ *μνημόσυνο*
D. D. D.

Societatis Vestræ
Cultor Humillimus,
Guil. Du-Gard.

DIGITALIS

RECTORAT

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

MAJOR

TYRONI

R H E T O R I C E S *Studioſo.*

TE monitum vel m, nobis in animo non fuiſſe, omnia, quæ de *Rhetorices* Aduerſarij ſunt (ſtudio enim multa omittimus) præcepta perſequi: Sed præcipua & maximi uſus Elementa, quæ tyronibus ſufficere arbitramur, in compendium ſolummodo redigere, & ad juniorum captum per * *Exempla* * *Quæſtiunculas* adeo plane & dilucide accom-
modare, ut & ipſi Socios mutuis interrogationibus utiliter exercere valeant, & minus fatigent Præceptorem. Crescente ætate & iudicio majorum Gentium Rhetorices, qui hæc omnia accuratius tractant, adire licebit: his interea temporis, qualia qualia ſunt, Tyronibus fortaffe, quibus ſolum interviunt, non ingrata, ſi libet, utere.

Iſtud porro animadvertendum eſt; Quæſtiunculas hæſce, maximam partem, ad *Caroli Butleri* (*τὸ μανδαλτὸ*) Rhetoricen

(quæ vulgò in Scholis teritur) formari, adeò ut nihil ferè in his *κλινοποιήσις* occurrat, quod vel in eo non inveniri, vel ad eum non commodè referri posse videatur. Me ab aliis equidem nonnulla, ab illo verò omnia sumpsisse non diffiteor. *Ingenui* enim *pudoris est* (ut cum *Plinio* loquar) *fateri per quos perfecit. Butlerus* Talæum quàm plurimis emendavit : Istiusmodi Quæstiunculæ (nisi meum me fallat augurium) *Butlerum* ipsum & faciliorem, & teneræ ætatis ingenio longè accommodatiorē reddent. Vix enim sine cortice supposito natabunt pueri, quorum captui se submittere juventutis formatores necesse est. His igitur delibatis, *Butlerum* ipsum, siqua de re hæsitaveris, consule.

Rhetorices Elementa.

CAPUT. I.

Quæst. 1. *Quid est Rhetorica?*

RHETORICA est ars ornatè dicendi.
 2. *Quot sunt partes Rhetorices?*
 Partes Rhetorices duæ sunt: { Elocutio, &
 Pronunciatio, v. c. 20.

3. *Quid est Elocutio?*

ELOCUTIO est interna exornatio orationis.

Quare dicitur Interna?

*Dicitur Interna ad differentiam pronunciationis,
 quæ est externa exornatio orationis.*

4. *Quotuplex est Elocutio?*

Elocutio duplex est: { Tropus,
 aut
 Figura. *Vid. Quæst. 46.*

5. *Quid est Tropus?*

TROPUS est Elocutio, quâ vox à nativâ significatione in aliam immutatur.

6. *Quot in Tropo sunt consideranda?*

In Tropo duo sunt consideranda: { 1. Affectiones,
 &
 2. Genera.

7. Quid Tropi Affectiones?

Affectiones Tropi sunt quatuor:

}	Catachresis.
	Hyperbole.
	Metalepsis.
	Allegoria.

8. Quid est Catachresis?

CATACHRESIS est aurior & injucundior verbi immutatio, cum scilicet nomen aliquod pro alio ponitur, in cuius locum non deductum esse, sed irruisse; non precario, sed vi venisse videatur: ut, *Virg. Eclog. 7.*

Vir gregis ipse caper decurrerat—i.e. *Dux gregis*;
Capitis nives; i.e. *cani capilli*.

9. Quid est Hyperbole?

HYPERBOLE est ementiens superjectio sive audacior Tropi superlatio, quæ augendo vel minuendo superat fidem.

N.B. *Montitur Hyperbole, sed non mendacio falli.*

10. Quotuplex est Hyperbole?

Hyperbole duplex est:

}	Auxesis, aut
	Meiosis.

11. Quid est Auxesis?

AUXESIS est, cum augendi aliquid & amplificandi gratiâ, verbum gravius, proprii loco, substituiamus: ut, cum *liberalem*, *magnificum*; *severum*, *sevum*; *improbum*, *sacrilegum* dicimus.

12. Quid est Meiosis?

MEIOSIS [seu *Tapeinôsis*] est cum minuendi & extenuandi causâ, levioze utimur vocabulo, quam res postulat; ut, cum *adulatorem*, *blandum* & *affabilem*; *prodigum* aut *audacem*, *liberalem* aut *sortem* nuncupamus.

13. Quid est Metalepsis?

METALEPSIS est Tropi in uno verbo multiplicatio;

plicatio; quando nempe ex improprio significatur primò improprium, tum ex improprio illo fortè aliud improprium;arque ità deinceps, donec ad proprium veniatur, intercedente medio gradu transitum præbente: ut, *Virg Ecl. 1.*

Post aliquot mea regna vicens, mirabor aristas.
Hic per *aristas*, *spicas*; [per Synecdochen Membri] per *spicas*, *segetes*; [per Synecdochen itidem Membri] per *segetes*, *æstates*; [per Metonymiam Subjecti pro Adjuncto] per *æstates*, *annos*; [per Synecdochen Membri] intelligimus.

15. Quid est Allegoria?

ALLEGORIA est Tropi continuatio, ubi nimitum ejusdem generis Tropi plures conjunguntur: ut, *Ter. Sine Cerere & Libero friget Venus*; i. e. *sine pane & vino friget amor.*

16. Quid tenendum est in Allegoriâ?

In Allegoriâ tenendum est illud, ut quo ex genere rerum coeperis, eodem desinas: secus inconsequentia foedissima fuerit.

C A P. I I:

17. Quot sunt Tropi Genera?

TROPI Genera sunt quatuor

}	Metonymia,
	Ironia,
	Metaphora, &
	Synecdoche.

18. Quid est Metonymia?

METONYMIA est Tropus Causæ ad Effectum: Subjecti ad Adjunctum; vel contra: i. e. Effecti ad Causam, vel Adjuncti ad Subjectum

Causa quid est?

Causa est, cujus vi res est.

Quotuplex

Quotuplex est causa?

Causa est quadruplex: $\left\{ \begin{array}{l} 1. \text{Efficiens; à quâ} \\ 2. \text{Materia, ex quâ} \\ 3. \text{Forma, per quam} \\ 4. \text{Finis, propter quam} \end{array} \right\}$ res est.

Quarum dua tantum priores hîc locum habent.

19. *Metonymia Causa quotuplex est?*

Metonymia Causæ duplex est, $\left\{ \begin{array}{l} \text{Efficientis,} \\ \text{aut} \\ \text{Materiæ.} \end{array} \right.$

20. *Quid est Metonymia efficientis?*

METONYMIA EFFICIENTIS est, cum Inventor & Autor pro ipsis effectis rebus usurpantur: ut, *Mars pro praelio; Vulcanus pro igne; Neptunus pro mari; Ceres pro pane; Bacchus pro vino; Venus pro amore; Livius pro historia à Livio conscripta; Virgilius pro Poëmate à Virgilio composito, &c.* ut Ter.

Sine Cerere & Libero friget Venus; i. e. sine pane, & vino friget amor.

Lego Virgiliû; i. e. Virgillii opus.

Sic etiam ponitur Instrumentum pro re effecta: ut, *Lingua pro sermone; Manus pro scriptura; Gladius pro cæde; Arma pro bello.*

21. *Quid est Metonymia Materiæ?*

METONYMIA MATERIÆ est, cum nomen Materiæ pro effecto ponitur: ut, *Æs, argentum, aurum, pro areis, argenteis, vel aureis nummis; Ferrum pro gladio; Pinus, abies pro navi.* Hor. ep. 2. lib. 2.

*Non domus & fundus, non æris acervus & auri
Egrotò Domini deduxit corpore febres.*

C A P.

C A P. I I I.

METONYMIA EFFECTI est, cum ex effectis efficiens significatur: ut, *Victoria naturâ insolens & superba est; i. e. insolentes & superbos reddit. Mors pallida; quæ pallidos reddit.*

N.B. Effectum est, quod à causa efficiente pendet. Sic ponitur *scelus* pro *scelestus*, *scelerum machinator*; *Opus* pro *Autore*:

Quas meruit pœnas jam dedit illud Opus;
i. e. *Ovidius, illius Operis Auctor.*

C A P. I V.

23. *Quid est Metonymia Subjecti?*

METONYMIA SUBJECTI est, cum nomen proprium rei subjæctæ ad significandam rem adjunctam traducitur.

N.B. Subjectum dicitur illud, cui aliquid quocunque modo aut inest, aut adhæret.

24. *Quot modis fit Metonymia Subjecti?*

METONYMIA SUBJECTI fit novem modis; cum scilicet ponitur,

1. Subjectum pro accidente inhærente: ut,

Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes,

Nec tibi plus cordis, sed minus oris inest.

Ubi Cor pro prudentia, quæ sedem habet in corde,

corde, (unde prudentes cordati dicuntur:) os pro pudore, qui se ore, i. e. vultu prodit.

2. Continens pro re contentâ. Sic poculum pro potu; Crumena pro nummis, &c.

3. Locus pro incolis: ut urbs pro civibus.

Invadunt urbem somno vinoque sepultam

4. Locus pro rebus in loco gettis: ut, Cic. de Orat. *Agè v. rò, ne semper forum, subsellia, rostra, curiamque mediteris*; id est. *Adiones Rhetoricas in foro, &c.*

Sic per Academiam, Lyceum, Tusculanum [Suburbanum, illud Gymnasium] intelligimus Doctrinam celebratam in Academia à Platone, in Lyceo ab Aristotele, in Tusculano à Cicerone.

5. Possessor pro re possessâ: ut,

—Fam proximus ardet

Ucalégon — i. e. Ucalégonis domus.

Apud me, i. e. Domi mea.

6. Dux pro exercitu: ut, Annibal victus, i. e. Annibalis exercitus.

7. Patronus, vel Advocatus, pro Cliente: ut, Cic. pro Cæcin. *Restituisse te dixit? Nego me edicto Prætoris restitutum esse.*

8. Res, quæ in tempore fit, pro ipso tempore: ut, *Messis pro æstate.* Virg. Ecl. 5.

Ante focum, si frigida erit, si messis, in umbrâ.

9. Nomen rei signatæ pro signo; ut, Virg. Ecl. 3.

Orpheâque in medio posuit, sylvâsque sequentes;
i. e. *Cœlatos Orpheos, & sylvarum imagines.*

25. Quid est Metonymia Adjuncti?

METONYMIA ADJUNCTI est, cum ex adjunctis res subjectæ significantur.

N. B. Adjunctum dicitur, quicquid alteri rei quocunque modo adhaeret, aut cui aliquid quocunque modo subjicitur.

26. Quot modis fit?

METONYMIA ADJUNCTI fit octo modis.

1. Cum nomina Virtutum ipsarum pro bonis viris, & Vitiis pro malis, & multarum aliarum rerum pro personis, quibus adjunctæ sunt, usurpantur: ut, Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia. Ubi pudor pro pudicis, petulantia pro petulantibus ponitur, &c. Horat.
- Virtutem præsentem odimus — id est, viros bonos.
2. Res contenta pro continente: ut, Virg. Æn. I. — Vina coronat; i. e. pateram vina continentem.
3. Adjunctum temporis pro subjectis: ut, Æn. I. Aspera tum positi mitescent secula bellis; i. e. homines, qui istis seculis vixerint. Temeritas est florentis ætatis. Prudentia senectutis; i. e. Juvenum & Senum.
4. Signum pro re significatâ: ut, Sceptrum pro Regno; — Fasces pro Magistratu; Toga pro pace; Armus pro bello, &c.
5. Res locata pro loco: ut, Te quasi vimus omnibus libellis; i. e. bibliothecis. Ludus pro circo.

6. Antecedens

6. Antecedens pro consequente : ut, *discumbere* pro *cœnare*; *audire* vel *auscultare*, pro *obtemperare*: *Fuimus Troës*, pro *non amplius sumus*: *vixit*, id est, *mortuus est*.
7. Consequens pro Antecedente : ut, *sepultus est*, pro *mortuus est*. *Evigilavit*, pro *dormitat*.
8. Connexum vel concomitans unum pro altero: ut *pedes tegere*, pro *alvum levare*: *Annibal ibi moratur*, pro *exercitus Annibalis*.

C A P. V I.

27. Quid est Ironia ?

IRONIA est Tropus ab opposito ad oppositum;

28. Quomodo percipitur Ironia?

Percipitur Ironia tribus modis; vel (1) *Pronunciatione*; vel (2) *Personâ*; vel (3) *Rei naturâ*: nam, si qua earum dissentit à verbis, apparet mentem etiam iisdem dissentire.

29. Quotuplicia sunt Opposita ?

Opposita sunt duplicia: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Disparata} \\ \text{\&} \\ \text{Contraria.} \end{array} \right.$

30. Disparata quænam sunt ?

Disparata sunt res quælibet naturâ diversæ: ut, *homo*, *lapis*, *liber*, *cank*, &c. idèoque unum multis pariter opponitur.

31. Contraria quænam sunt ?

Contraria sunt res sibi invicem naturâ repugnantes; ut, *Lux* & *tenebra*; *Calor* & *frigus*: idèoque unum uni pariter opponitur.

32. Quid

32. Quid est Ironia à disparato?

IRONIA A DISPARATO est, quando de personâ aliâ quidpiam dicitur, de aliâ intelligitur; sive affirmatum de utrâque, sive negatum de alterâ,

Affirmatum de utrâque: ut, *Ecl. 3.*

Tum credo cùm me arbutum videre Myconis,

Atque malâ vites incidere falce novellas.

Ubi per me intelligit Damatam, seipsum nominans Menalcas.

Negatum de alterâ: ut, *Ovid. Metam. 13.*

—Nec in hū quisquam damnatus & exul.

Ubi Ulysses Ajacem taxans, negat quenquam sui generis damnatum & exulem fuisse; sed illud tacitè Ajaci exprobrat, cujus, pater Telamon & patruus Peleus, quòd Phocam tertium fratrem trucidâssent, exulabant.

33. Quid est Ironia à Contrario?

IRONIA A CONTRARIO est, quando ex contrario contrarium significatur: ut, *Ter.*
O salve bone vir, curâsti probe: id est, pessimè, curâsti negligenter.

34. Quid est Paraleipsis?

PARALEIPSIS est Ironiæ species, quâ affirmamus nos ea præterire, quæ tamen maxime dicimus: Ejus formulæ sunt, *Prætereo, mitto, taceo, stæo, relinquo, omitto, missa facio, prætermitto, relinquam, concedam, &c.* ut *Cic.* Mitto illam primam libidinis injuriâ: mitto nefarias generi nuptias: mitto cupiditate matris expulsam matrimonio filiam. Hic simulatè quædam dicuntur prætermitti, quæ tamen disertè memorantur.

35. Quid

35. Quid est Apophasis?

APOPHASIS est Ironiæ species, qua negamus nos dicere aut facere quod maximè dicimus aut facimus: ut, Cic. Ver. I. *Neo ea dico, quæ si dicam, tamen infirmare non possis.*

CAP. VII.

36. Quid est Metaphora?

METAPHORA est Tropus à simili ad simile.

Nihil est autem in rerum naturâ, unde simile duci non potest, indidemque idè & Metaphora: ut, *Princeps, Caput Reipublica.*

37. Quot sunt Classes illarum rerum à quibus ducitur Metaphora?

Odo præcipuè sunt Classes illarum rerum à quibus ducitur Metaphora:

- I. A rebus sacris & divinis: ut, *Homo homini Deus.*
- II. A cœlestibus: ut, *Virgilius Poetarum Sol.*
- III. Ab Elementis: ut, *Invidia flamma, Eloquentia flumen.*
- IV. A Meteoris: ut, *Fulmen Oratoris.*
- V. A Mineralibus: ut, *Aurea secula. Ferreum pectus.*
- VI. A Vegetalibus: ut, *Flos Nobilitatis.*
- VII. Ab Animalibus: ut, *Anglia Insularum occlusa. Latrant Oratores, non loquuntur.*
- VIII. A rebus Artificialibus: ut, *Appion Cymbalum mundi, sic dictus ob garrulitatem. Sic dicimus: Limare scriptum, Expolire Orationem, Amicinium diffundere, &c.*

CAP.

C A P. V I I I.

38. *Quid est Synecdoche?*

SYNECDOCHE est Tropus partis ad Totum, contra; i. e. Totius ad Partem.

39. *Quosuplex est pars?*

Pars duplex est: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Membrum,} \\ \text{vel} \\ \text{Species.} \end{array} \right.$

40. *Quid est Synecdoche Membri?*

SYNECDOCHE MEMBRI est, quando ex Membro Integrum significatur: ut, *tectum* pro domo; *Ridiculum caput*, pro faceto & lepido homine; *Mucro* pro gladio; *Dux* pro exercitu; *Antima* pro homine. Sic, Numerus Singularis pro Plurali ponitur: ut,

* *Hostis habet muros, ruit alto à culmine Troja*
[pro * *Hostes.*] Romanus cedendo vincit.

N. B. Numerus Singularis est pars seu Membrum Pluralis, non species: præsertim cum ex Unitatibus, tanquam ex particulis, multitudo omnis constituitur.

41. *Quid est Synecdoche Speciei?*

SYNECDOCHE SPECIEI est, quando ex Specie significatur Genus: ut, cum ponitur *Aristides* pro *Fausto*; *Crasus* pro *Divite*; *Mecenas* pro *Patrono*. Sic infinitum numerum dicimus pro magno: ut, † *Sexcenta* licet ejusmodi proferre.

[† *Sexcenta*] Species numeri magni pro numero magno in genere.

CAP. IX.

42. *Quid est Synecdoche Totius?***SYNECDOCHE TOTIUS** est, quando ex Toto Pars significatur.43. *Quotuplex est Totum?*Totum est duplex: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Integrum,} \\ \text{vel} \\ \text{Genus.} \end{array} \right.$ 44. *Quid est Synecdoche integri?***SYNECDOCHE INTEGR** est, quando ex Integro significatur Membrum: ut,Pabula gustassent Troja, Xanthumq; bibissent;
i. e. partem pabuli, partem Xanthi fluvii.Sic numerus Pluralis pro Singulari: ut, Nos
populo imposuimus, & Oratores visi sumus,
Ubi de se tantum loquitur Orator.45. *Quid est Synecdoche Generis?***SYNECDOCHE GENERIS** est, quando ex Genere significatur Species: ut, Homo pro
Catilinâ; Virtus pro Fortitudine; Poeta pro Homero, aut Virgilio; Orator pro Demosthene, aut Tullio.Sic, cum vixisse & fuisse dicimus, quæ jam
mortua esse, & non existere intelligimus;
—Fuimus Troes, fuit alium & ingens
Gloria Teucrorum.—

Hactenus de Tropis. Vid. supr. Quæst. 5.

C A P. X.

46. Quid est Figura ?

FIGURA est Elocutio, quâ Orationis habitus à rectâ & simplici consuetudine mutatur.

47. Quotuplex est Figura ?

Figura duplex est: { Dictionis, vel
Sententiz. Vid. Quæst. 75.

48. Quid est Figura dictionis ?

FIGURA DITIONIS est, qua oratio figuratur dictionibus aptè & jucundè inter sese resonantibus.

49. Quotuplex est Figura dictionis ?

Figura Dictionis duplex { Dimensione, vel
est, vel in sonorum. { Repetitione. Vid. Qu. 65.

50. Quid est Figura in Dimensione ?

FIGURA IN DIMENSIONE est sua-
vis ille sonorum in oratione Numerus.

51. Quotuplex est Numerus ?

Numerus duplex est: { Poeticus, vel
{ Oratorius. Vid. Quæst. 62.

52. Numerus Poeticus id est ?

NUMERUS POETICUS est, qui perpe-
tuis certorum spatiorum legibus astringitur.

53. Quotuplex est Numerus Poeticus ?

Numerus Poeticus duplex est: { Rhythmus, aut
{ Metrum.

54. Quid est Rhythmus ?

RHYTHMUS est numerus Poeticus certum
syllabarum numerum, nulla habita quantitatis
ratione, continens.

Plerumque autem Epistrophen soni conjunctam
habet : ut in illo divini Vatis Poëmate.

*Dare to be true : nothing can need a lie ;
A fault that needs it most, grows two thereby.*

55. *Quid est Metrum.*

M E T R U M est numerus Poëticus certis pedibus
constans, quorum ultimus ultimum habet indis-
ferentem.

N.B. Hujus numeri gratia *Metaplasmus* (i.e. trans-
formatio quædam dictionis) permittitur, quan-
do scil. aliquid in ea deficit, redundat, vel im-
mutatur.

56. *Quos sunt Metaplasmi Species ?*

Metaplasmi quatuor sunt Species :

I. In eliden- do, 2.	{ Synalcepha, { Ecthipsis, { Prosthesis,
II. In adden- do & aufe- rendo, 6.	{ Aphæresis, { Epenthesis, { Syncope, { Paragoge, { Apocope,
III. In Distra- hendo & con- rrahendo, 2.	{ Diæresis, { Synæresis,
IV. In Immu- tando, 5.	{ Tmesis, { Metathesis, { Antithesis, { Diafole, { Sytole.

Quæ omnia
nota sunt
ex Gram-
matica.

57. *Quid est Tmesis ?*

T M E S I S est, Quæ compositæ vocis partes, alte-
rius

rius vocis interpositione, diffecat; ut Hor;
Est quiddam prodire tenus, si non datur ultra, i.e.
 licet quadantenus prodire.

58. *Quid est Metathesis?*

METATHESIS est, quæ literarum eandem trans-
 ponit: ut, *pistris* pro *pristis*, *Timbre* pro *Timbere*.

Virg. *Æn.* 3. de Syllâ

Prima hominis facies, & pulchro pectore virgo
Pube tenus; postrema immani corpore pistris,
Nam tibi Timbre caput Evandreuſ abstulit enſis.

Æneid. 20.

59. *Quid est Antithesis?*

ANTITHESIS est, quæ literarum unam pro
 alla ponit: ut *Olli* pro *illi*; *fortune* pro *vertunt*;
optumè pro *optimè*.

60. *Quid est Diaſtole?*

DIASTOLE est, quæ brevem syllabam pro-
 ducit: ut,

Molle meum levibus cor est violabile talis. Ovid.

Cum muliere marem sociali sedere jungens. Maur.

Ubi syllaba naturâ breves in cor & mulieres
per Diaſtolen, producuntur.

SYSTOLE est, quæ longam Syllabam corri-
 pit; ut, *tulerunt, palus*;

Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Virg.

Regis opus sterilisque diu palus, apiaque remis,

Horat. est. pro *tulerunt, palus*.

Quæ ad numeri Poetici, sive Carminis, rationem
 pertinent, à Grammaticis petenda sunt, quam-
 vis in Rhetorica tradi debent.

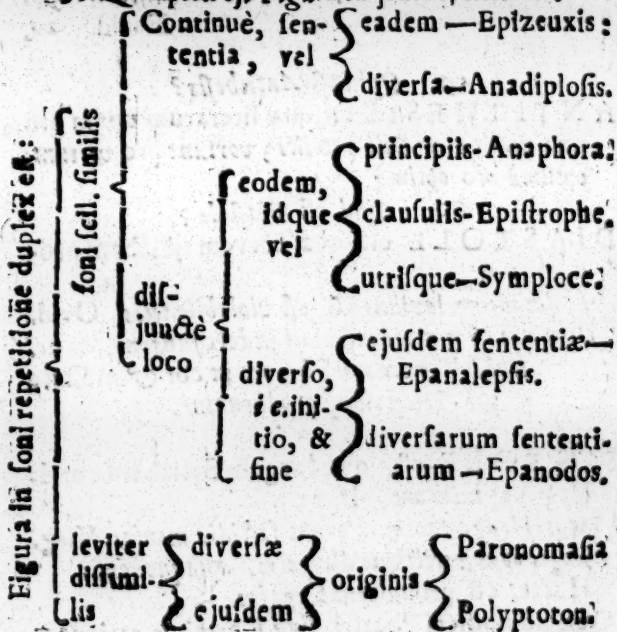
CAP. XI.

62. Quid est Numerus Oratorius?

NUMERUS ORATORIUS est;
 qui ex pedibus quidem constat, sed incertis
 & liberis.

Hactenus de Figura in soni dimensione.

63. Quotuplex est Figura in soni repetitione?

C A P. XII.

64. Quid est Epizeuxis?

EPIZEUXIS est, quando sonus similis continuè in eâdem sententiâ iteratur.

65. Quotuplex est?

Duplex est: vel in $\left\{ \begin{array}{l} \text{parte vocis} \\ \text{voce integrâ} \end{array} \right. \left. \begin{array}{l} \text{—} \\ \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{principii,} \\ \text{finis.} \end{array}$

Principii: ut, Ovid. Met. I.

*O Utinam possem populos reparare paternis
Artibus, atque animos formata infundere terris!*

Finis: ut, de Arusp. resp.

*Titus Annius ad illam possem comprimendam, ex-
singuendam, funditus delendam natus esse videtur.*

In voce Integrâ: ut, Virg. Ecl. 6.

Ipsa sonant arbuta. Deus, Deus ille, Menalca.

Si, nisi qua facie poterit te digna videri.

Nulla futura tua est, nulla futura tua est!

66. Quid est Anadiplosis.

ANADIPLOSIS est, quando sonus similis continuè in diversis sententiis, i.e. in fine præcedentis, & principio sequentis repetitur: ut, Virg. Ecl. 10.

*Pierides, vos hæc facietis maxima Gallo,
Gallo, cujus amor tantum mihi crescit in horas:*

67. Quid est Climax?

CLIMAX est, quando Anadiplosis pluribus gradibus continuatur. ut, ad Heien. *Qua reliqua spes libertates manet, si illis, & quot liber, licet, & quod licet, possunt & quod possunt, audent; & quod audent, faciunt; & quod faciunt, vobis molestum non est.*

CAP. XIII.

68. *Quid est Anaphora?*

ANAPHORA est, qua similis sonus iteratur in principiis sententiarum: ut, *V. Geor. 3.*
Te, dulcis conjux, Te solo in littore secum,
Te, veniente die, Te, decedente, canebar.

69. *Quid est Epistrophe?*

EPISTROPHE est, qua similis sonus in clausulis iteratur: ut, pro *Pomp.* *Ut ejus voluntatibus non solum cives assenserint, socii obtemperarint, hostes obediunt, sed etiam venti tempestatesque obsecundarint.*

70. *Quid est Symploce?*

SYMPLOCE est, qua similis sonus in principiis & clausulis iteratur: ut, *Agrar. 1.* *Quis legem tulit? Rullus. Quis majorem populi partem suffragiis privavit? Rullus. Quis Comitibus praesuit? Rullus.*

CAP. XIV.

71. *Quid est Epanalepsis?*

EPANALEPSIS est, qua similis sonus in principio & clausula ejusdem sententiae repetitur: ut, *Aeneid. 1.*

Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa;

72. *Quid est Epanados?*

EPANADOS est, qua similis sonus in principio & clausula diversarum sententiarum, sed inter-

Intercedente Anadiplosi iteratur: ut, *Virgil.*
Eclog. 8.

Crudelis Mater magis an Puer Improbus ille?
Improbus ille Puer, crudelis tu quoque Mater.

Whether the worst, the Child accurst, or else the
cruel Mother!

The Mother worst, the Child accurst, As bad th'
one as th' other.

C A P. X V.

73. *Quid est Paronomasia?*

PARONOMASIA est, cum dictio literæ
aut syllabæ alicujus commutatione, significa-
tione quoque commutatur: ut, *Cat. 1. Non emis-*
sus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur.

74. *Quid est Polypoton?*

POLYPTOTON est, cum ejusdem originis
varii casibus voces inter se consonant: ut, *Virg.*
Æn. 4.

Mors mortis morti mortem nisi morte dedisset;
Æterna vitæ janua clausa foret.

C A P. X V I.

75. *Quid est Figura Sententiæ?*

FIGURA SENTENTIÆ est, Figuræ
quæ totam Sententiam aliquo animi motu
afficit.

76. *Quomplex*

76. Quotuplex est?

Duplex est, in	Logismo.	1. Ecphonesis	
		2. Revocatio Sui- ipſius.	Antecedentis } Epanor- correctio } thosis;
		quæ vel	Consequentis } Apophor- reticentia } pesis;
		3. Apostrophe, 4. Prosopopœia: Dialogismo. Vid. Quæst. 92.	

77. Quid est Logismus?

Logismus est, quando sine collocutione sententia figuratur.

78. Quotuplex est?

Quadruplex est: Ecphonesis, & Sui-ipsius Revocatio, Apostrophe, & Prosopopœia.

ECPHONESIS est Figura in Logismo per Adverbium Exclamandi expressum vel intellectum.

N. B. Ista Figura magnum prorsus est animi commovendi instrumentum, & quidem affectuum variorum.

79. Quot modi fieri solet Exclamatio?

Fieri solet per modum	1. Admirationis: ut, O clementiam admirabilem?
	2. Desperationis: ut, O frustra mei suscepti labores!
	3. Optationis: ut, O utinam tunc, cum Lacedæmonia classe perisset, Obrutus insanis esset adulter aquil!
	4. Indignationis: ut, O scelus! O pestes! O labe!
	5. Irrisionis: ut, O stultos Camillos, Curios, Fabricios, Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maximos! O amentem Paulum! rusticum Marium?
	6. Obtesta-

Fieri solet per modum

6. Obtestationis; Prob Deum atq; hominum si-
dem! (rior!
7. Gaudii; O populares! ecquid me hodie fortuna-
8. Commiserationis & doloris; ubi usurpan ut
ab, ben, ebei: ut, Cic. Offic. 1. O domum anti-
qua! ben, quam Dispari domino dominari!
9. Invocationis vel compellationis; ut, Dii ma-
tri & caeli! Dignissime vir! Amplissime præsul!
10. Deprecationis; ut, Æn. 1.
Dii tibi (siqua pios respectans numina, siquid
usquam iustitiæ est, & mens sibi conscia recti)
Præmia digna ferant: —
11. Imprecationis; ut, Æn. 2.
At tibi pro scelere (exclamat pro talibus ausis)
Dii (siqua est cælo pietas; quæ talia cures)
Persolvant grates dignas! —

80. Quid est Epiphonema?

EPIPHONEMA est exclamationis species, quæ
ad finem rei narratæ & explicatæ addi solet; ut,
cùm Virgilius exposuisset omnes causas, quibus
funo Romanos persequeretur, tandem acclamar,
Tanta molis erat Romanam condere Gentem,
Æneid.

81. Quid est revocatio sui ipsius?

REVOCATIO SUI IPSIUS est, quan-
do revocatur quippiam; & est ardentioris ser-
monis veluti refrigeratio.

82. Quotuplex est?

Duplex est: { Epanorthosis, aut
Aposiopesis.

83. Quid est Epanorthosis?

EPANORTHOSIS est, quando antecedens ali-
quid corrigendo revocatur: ut, Ter. Heaut. Filium
unicum

unicum adolescentulum habet; ab quid dixi? habere me: imò habui Chreme: nunc habeam, necne incertum est.

86. Quid est Apostrophe?

APOSTROPHESIS est, qua sententia inchoatae cursus revocatur, partem aliquam, quae tamen intelligatur, reticendo; ut, Ter. Eun.
Ego te furcifer, si vivo.

C A P. X V I I.

APOSTROPHE est, quando oratio ad alienam personam convertitur, quam instituta oratio requirit, ut, Metam. I.

— Dii capitis (nam vos mutastis & illas)
Quot modis fieri solet Apostrophe?

1. Ad Deum; ut, *fi misericordia tua; Jehovah, super nos, quemadmodum speramus in te.*
2. Ad Angelos bonos; ut, *Vos sanctissimi Angeli testes volo mea innocentia.*
3. Ad Angelos malos; ut, *Sanguis Jesu Christi nos purgat ab omni peccato: Quid ergo tibi vis Satan, quando contrarium mihi insurras el.*
4. Ad Adversarios; ut, *Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?*
5. Ad ipsum Oratorem; ut, *ut quid perturbas animam meam? quin te convertis ad Deum, inque sinum ejus tuam exoneris solitudinem.*
6. Ad Auditores praesentes; ut, *Te nunc appello P. Scipia, Te Metelle.*
7. Ad absentes; ut, *De rebus tuis gestis, M. Marcelle, nulla unquam conticescet aetas.*

Apostrophe fit variis modis

8. Ad

8. Ad mortuos : ut, *Sic est auditores, Vacun-
dia ad omnia utilis. Provoco ad te Cicero, E-
loquentia parens.*

9. Ad Bestias : ut, *Vos adeste Ciconia, & in-
gratitudinem hominum redarguite.*

10. Ad res Inanimatas : ut, *Vos agri, vos
parietes obtestor ; Annon sudabatis, cum
tantum nefas hoc loci perpetrabatur ?*

88. Quid est Prosopopœia ?

PROSOPOPOEIA est, quâ alienam per-
sonam oratione nostrâ loquentem fingimus. Sic
Virg. sub Æn. personâ :

O Socii ! (neque ignari sumus ante malorum)

O passi graviores ! dabit Deus his quoque finem, &c.

89. Quotuplex est ?

Duplex est : { Imperfecta, &
                                { Perfecta.

90. Quid est imperfecta ?

IMPERFECTA est, cum sermo alienæ per-
sonæ leviter & oblique repræsentatur : ut, pro
lege Manil : *Hi vos (quoniam libere loqui non li-
cet) tacite rogant, ut se quoque, sicut cæterarum
provinciarum socios dignos existimetis, &c.*

91. Quid est perfecta ?

PERFECTA est, cum tota fictio personæ ora-
tione nostrâ plene repræsentatur.

C A P. X V I I I.

92. Quid est Figura in Dialogismo ?

FIGURA IN DIALOGISMO est,
cum sententia figuratur in collocutione, quæ
consistit in Interrogatione & Responsione.

93. Quotuplex

93. Quotuplex est?

Duplex est	Interrogatio.	Deliberatio	nobiscum—Aporia, cum aliis—Anacoenosis.
	Responsio.	Occupatio.	Prolepsis & Prosopodosis, Epitrope Synchorêsis.
		tacti diffi	Condonatio

94. Quid est Aporia?

APORIA est deliberatio nobilissimi: ut, Virg. *Æn.* 4.

En quid agam? vixisse procos irvisa priores

Experiat? Nomadamque petam connubia supplex, &c.

Tandem responsio addubitationis sequitur:

Quin morere, ut merita es, ferroque averte dolorem.

95. Quid est Anacoenosis?

ANACOE N O S I S est deliberatio cum aliis:

ut, Cic. pro Quin. *Quin denique? quid censes?*

cedo si vos in eo loco essetis, quid aliud fecissetis?

96. Quid est Occupatio?

OCCUPATIO est, cum alieni consilii interrogationem occupamus, eique responsionem subicimus.

Hæc } à priore parte Prolepsis
      } five Τροχῶς.
      } à posteriore parte Προ-
      } σάποδosis Ἀνδρῶν Τροχῶς. } dicuntur.

Τροχῶς. subiectionem proponit: cuius signa feruntur. *Esi, licet quæquam, dicat aliquis, quærat aliquis, miretur aliquis, at inquit, at inquit aliquis, &c.*

Ἀνδρῶν Τροχῶς. objectioni responderet, cuius signa feruntur, *Tamen, ac inquam ego, respondeo hunc in modum, his talem comparatam volo responsionem, &c.*

N. B. Prolepsis fere Protopopceiam conjunctam habet;

ideoque alia: $\left\{ \begin{array}{l} \text{obliqua} \\ \text{directa} \end{array} \right\}$ est.

OBLIQUA est, quæ imperfectam solummodo Protopopceiam adjunctam habet; ut, Cic. pro Amer. Credo ego vos (Judices!) mirari quid sit, quod cum tot summi Oratores hominesque nobilissimi sedent, ego potissimum surrexerim, &c.

Tandem Responso subjungitur.

Quæ me igitur res præter ceteros impulit, ut causæ Sexti Roscii reciperem?

DIRECTA est, quæ plenam habet Protopopceiam; Cic. pro Cælio. Dicit aliquis, hæc igitur est tua disciplina? Sic tu instituis adolescentes?

C A P. XIX.

97. Quid est Epitrope?

EPITROPE est, cum facti cuiuspiam licentia condonatur.

98. Epitrope quotuplex est?

Epitrope duplex est: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Seria,} \\ \text{Ironica.} \end{array} \right.$

Seria: pro Flacco. Tribuo Græcæ literas, de multis artium disciplinam, non adimo sermonis leporem, ingeniorum acumen, dicendi copiam; denique etiam si quæ sibi alia sumant, non repugno; testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio coluit.

Ironica; ut, — neque te teneo, neque diffida refello. I; Sequere Italiam venis; pete regna per undas.

99. Quid

99. *Quid est Synchorexis?*

SYNCHORESIS est, cum dictum aliquod,
aut argumentum condonatur: ut, *Sit sacrilegus,*
sit fur, sit flagitiorum omnium vitiorumq; princeps;
at est bonus Imperator.

C A P. X X.

Haecenus de Elocutione, primâ Rhetorices
parte, in Tropis & Figuris exposita.

100. *Quid est Pronunciatio?*

PRONUNCIATIO est externa exor-
natio Orationis.

Quare dicitur Externa?

Externa dicitur ad differentiam Elocutionis,
quæ est interna exornatio Orationis.

101. *Quot sunt Pronunciationis partes?*

Pronunciationis partes { *Vox, seu Prolatio,*
duæ sunt: { Gestus, five Actio.

De Prolatione Canones.

I. *Oratio non eodem tenore, sed gratâ vocis varietate*
proferenda. Perpetua enim μονοτονία turpis &
ingrata est.

II. *Nè sit vox gravissima, nève acutissima. Nam*
submisso illo murmure debilitatur omnis in-
tentio: contra autem, omnia clamose di-
cere, insanum est. Et quod majus inscitiae fue-

rit argumentum, quàm clamore applausum
quære velle; quales veriùs *Clamatores* dixeris
quàm *Oratores*. *Cicero* eos claudis esse similes
dicebat; nempe, quia ut hi ob imbecillitatem
suam ad equum confugiunt: Ità isti in voce
Stentorea, tanquam in jumento, fiduciam om-
nem apud imperitiores ponunt. Atque, ut bene
olim dictum fuit, cognoscitur Orator ex ex &
paris, 'm' ex & yduns, non ex voce, sed ex
mente. Voss.

III. *Singula cujusque dictionis syllaba, præsertim
extrema, distinctè & clarè proferantur.*

Quia terminationis occultatio occultat ferè sen-
sum sententiæ: hic tamen supina discentium (nè
dicam docentium) negligentia in scholis non-
nullis nimium peccatur.

IV. *Emphatica, aliâque præcipua nota verba præser-
tim antitheta, seu invicem respondentia, paulò alio-
rem vocis & tonum & sonum requirunt: ut,
An lingua & ingenio potest fieri aditum ad civitatem
potuit, manu & virtute non potuit? Hæc verba
emphatica, lingua & manu, ingenio & virtute in-
vicem respondent: idèoque clariori voce profe-
renda sunt.*

V. *Vox, quantum ad orationis partes.*

1. *In exordiis, submissa ac verecunda.*
2. *In narratione, simplex & aperta, familiari col-
loquio similis.*
3. *In positione, tardior & clarior.*

- explicando, recta & media inter acutam & gravem.
 4. In Confirmatione probando, gravis, agilis, & sit varia; nempe in acris.
 amplificando, contenta, fortis, & penetrans.
 5. In confutatione, sit vehementior & severior, & si efferenda sit ironia, jocosa.
 6. In Epilogo excitata, quasi parva victoria.
 VI. Ratione affectuum, sit vox.
 1. In miseratione, flexibilis, plena, interrupta; flebilis.
 2. In iracundia, acuta, incitata, crebro interrupta, nutans, vacillans, & proferens verba tertiarum.
 3. In metu & verecundia, contracta, demissa, hesitans & abjecta.
 4. In voluptate, lenis, tenera, effusa, hilarata, remissa.
 5. In dolore sine commiseratione, gravis & obducta sono, & pressu imo.
 6. In dolore cum commiseratione, tristis, blanda, & submissa.
 7. In $\left\{ \begin{array}{l} \text{blandiendo,} \\ \text{fatendo,} \\ \text{satisfaciendo,} \\ \text{rogando,} \end{array} \right\}$ lenis & submissa.
 8. In $\left\{ \begin{array}{l} \text{suadendo,} \\ \text{monendo,} \\ \text{promittendo,} \end{array} \right\}$ gravis ac fortis.
 9. In consolando, tristis, blanda & submissa.
 10. In laudando, gratiarum actione, & similibus, laeta, magnifica, & sublimis.

De Gestu Regula.

Totius Corporis.

Singularum partium.

Totius Corporis.

I. Corpus inter perorandum sit secundum naturam erectum & elevatum.

II. Corpus moderate moveatur, ne sit immobile instar trunci, aut agatur instar rami a ventis impulsu.

Singularum partium :

III. Caput erigatur in causa bona, demittatur modicè ad significandum modestiam, verecundiam, & humilitatem : cætera sit erectum secundum naturam.

IV. Oculi aperti significant favorem ; immoti & blandi fiduciam, immoti & rigidi vehementiam, conniventes dissimulationem, expectationem, & admirationem.

V. Cervice utendum erecta, non tamen rigida.

VI. Humeri non alleventur nimis, aut contrahantur.

VII. Brachia modicè projiciantur, & dextrum potius quàm sinistrum faciat gestum.

VIII. Manus optimè à sinistro incipiat latere, ac dextro deponitur.

IX. Pectus feriatur, & femur in affectibus vehementioribus.

Status.

X. In Pedibus observetur Incessus.

Rhetorices Elementa.

In dextrum aut laevum latus vacillare, alternis pedibus insistendo, ridiculum est. *Supposito* tamen pedis in contentionibus & incipiendis & finiendis est opportuna.

Incessus permissus est Oratori, sed rarus, & tantum in causis publicis, ubi suggestum amplum & spatiosum est: discursare autem ineptissimum.

Atque hæc de Gessu corporis sufficiat monuisse: reliqua, quæ ad Actionem pertinent, exercitationi relinquemus: cui plus hoc agendi artificium debet quam Præceptis.

F I N I S.

Δόξα τῷ Θεῷ.

APPENDIX

DE

FIGURIS SECUNDARIIS.

Primariis Dictionis sententiz Figuris (§ 20
De Dictione uelut) adjiciantur totidem
 in utroque secundariis.

Figure Dictionis Octo:

1. Ellipsis,		5. Hyperbaton;
2. Pleonasmus,		6. Zeugma,
3. Asyndeton,		7. Anastrophe,
4. Polysyndeton,		8. Gradismus.

Quæst. 1. Quid est Ellipsis?

ELLIPSIS est, quando Verbum aliquod in
 constructione necessarium, omittitur, ad ex-
 primendum affectum. Ita *Admirationem* præ se
 fert imperfecta illa Veneris locutio. *Æp. 1. Sed vos
 qui random?*—ubi omittitur [*estis.*] Et illa Pamphili
indignationem: *Ter. Act. 1. Scen. 5. Tantâ me rem
 tam negligenter agis?* ubi deest [*deces.*]

Quæst. 2. Quid est Pleonasmus?

PLEONASMUS est, quando verbum ali-
 quod in Oratione redundat.

N. B. Indicat autem, cum emphasi, vehementi-
 am, aut certitudinem: ut, *Ubi gentium?*
*Hisce oculis vidi. Sed qui talem emphasin
 non habet, otiosus est, & vitiosus.*

Quæst. 3. Quid est *Asyndeton*?

ASYNDETON est, quando in vocabulorum congerie, omittitur *Conjunctio copulativa*, ob celeritatem & acrimoniam: ut, *Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest; ois, egestas, injustitia, solitudo, infamia.* Ubi singulæ voces *asyndetæ* sunt *emphaticæ*,

Quæst. 4. Quid est *Polyssyndeton*?

POLYSYNDETON est, quando *Conjunctiones*, ob orationis gravitatem, neque etiam sine *emphasi*, redundant: ut, *Liv. lib. 8. Dec. 3. Et somnus & vinum, & epulæ, & scorta, & balnea, corpora atque animos enervant.*

Quæst. 5. Quid est *Hyperbaton*?

HYPERBATON est verborum à recto constructionis ordine, in alium concinniores, elegantiae & varietatis ergo, transpositio: ut, in primâ primæ orationis sententiâ. *Quæ res in civitate duæ plurimum possunt, eæ contra nos ambæ faciunt in hoc tempore, summa gratia & eloquentia; quarum alteram (C. Aquilli!) vereor, alteram metuo. Eloquentia, Q. Hortensius, ne medicando impediat, nonnihil commoveor: gratia S. Nævii, ne P. Quintio noceat, id verò non mediocriter pertimesco.* Naturalis enim ordo longe diversus est: *Gratia & Eloquentia summa, quæ duæ res possunt plurimum in civitate, ambæ eæ faciunt contra nos in hoc tempore: quarum vereor alteram, (C. Aquilli!) metuo alteram: commoveor nonnihil, ne eloquentia Q. Hortensius impediat me dicendo: pertimesco verò id non mediocriter ne gratia S. Nævii noceat, P. Quintio.* Quam hic ordo absonus, quam ingratus foret?

Quæst. 6.

Est autem triplex:

A

G

H

Quæst. 6. Quid est Zeugma?

ZEUGMA est, cum Verbum aliquod, aut Ad-
jectivum, semel in sententia expressum, ad plura
diversorum Generum, Numerorum, aut Perso-
narum, supposita refertur, cum quorum proxi-
miori concordat; ut, *Viciū pudorem libido, timo-
rem audacia, rationem amentia.*

Prozeugma; cum vox illa communis expri-
matur in principio: ut,

— Sunt nobis mitia poma;

Castaneæ molles, & pressi copia lactis.

Mesozeugma; cum in medio: ut,

*Semper bonas nomēque tuum laudes-
que manebunt.*

Hypozeugma; cum in fine: ut, *Quid.*

*Non Venus & vinum sublimia pectora
fregit.*

Quæst. 7. Quid est Antithesis?

ANTITHESIS est, cum Opposita (seu Anti-
thetæ) in oratione invicem respondent: ut,

Obsequium amicos, Veritas odium parit.

Quæst. 8. Quid est Gracismus?

GRÆCISMUS [sive Hellenismus] est quan-
do constructio Græcæ linguæ propria in sermo-
ne Latino usurpatur: ut, *Canum degeneres cau-
dam sub alvum reflectunt. Nigra lanarum nullum
colorem bibunt.* Sic Græci; Isocr. Ἀισχύρου
τοῦ μὲν ἡρώδης ἀπὸ τῆς τοῦ καὶ τῶν
ἡρώδης μὲν ἡρώδης τοῦ καὶ τῶν ἡρώδης
ἡρώδης μὲν ἡρώδης τοῦ καὶ τῶν ἡρώδης.

His addantur.

HYSTEROLOGIA [sive Hysteron Pro-
teron] cum in oratione, quod naturæ ordine
præcedit, sequitur; ut, *Virg.*

Postquam alios tetegit fluctus, & ad æquora venit,

ANTIPTOSIS est, cum casus pro casu ponitur: ut, *Urbem quam statuo, vestra est; pro Urbs.*

HYPALLAGE est, cum duæ dictiones commutant casus: ut, *Dare classibus Austros; pro dare classes Austris.*

Figure Sententiæ decem:

1. Parrhesia,	}	6. Synonymia,
2. Erotesis,		7. Hypotyposis,
3. Parenthesis,		8. Premunitio,
4. Paraschesis,		9. Transitus,
5. Periphrasis,		10. Reversio.

Quæst. 1. Quid est Parrhesia.

PARRHESIA est, cum rem invidiosam, aut odiosam liberè eloquimur apud eos, quos vereri debemus. Et est duplex: vel qua crimen nobis intentatum confidenter fateamur & defendimus; vel qua aliis crimina audacter obiectamus & reprehendimus.

Quæst. 2. Quid est Erotesis.

EROTESIS est locutio, qua aut

1. Sciscitamus; ut,

—cujus pecunia? an Melibæi?

2. Instamus; ut,

Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?

3. Contrarium

3. Contrarium vehementer enunciamus: Interrogatio enim affirmativa vehementer negat; negativa vehementer affirmat.

Quæst. 3. *Quid est Parenthesis?*

PARENTHESIS est sententiola sententiæ partibus commodè inserta; sed nec cum priori, nec cum posteriori coherens. De quâ duæ notentur Regulæ:

1. { Nec longa, nec frequens sit: quia hiulcam reddit orationem & obscuram.
2. { Parenthesis Parenthesi raro inferatur.

Quæst. 4. *Quid est Parathesis?*

PARATHESIS est, quando declarationis & distinctionis gratiâ, nomen nomini in eodem casu opponitur: ut, *Lupum [piscem] non vidit Italia.*

Quæst. 5. *Quid est Periphrasis?*

PERIPHRASES est, rei, quæ verbo uno dici potest, per plura explicatio.

N. B. *Hæc quatuor præcipue modis fit.*

1. Cum Patria, Secta, aut Facinus proprii nominis loco ponitur: ut *Venusinus poeta*, pro *Horatio*; *Sulmonensis Vates*, pro *Ovidio*; *Peripatetica Scholæ Princeps*, pro *Aristotele*; *Stoica Familia Pater*, pro *Zenone*; *Eversor Carthaginis*, pro *Scipione*; *Trojani Belli Scriptor*, pro *Homero*, 'Ο τὰ ἑδνικὰ γράψας, *Stephanus*, 'Ο ἦν σαίσεων ἐκζητῆς. *Hermogenes Rhetor*, 'Αλεξανδρῶς ῥήτωρ, ὁ τὰ ἑρωτικὰ πεύξας, *Achilles statius*.
2. Etymologiâ, cum videlicet nominis rationem explicamus: ut, *Aliena hereditatis captator*, pro *Hæredipeta*; *Vir sapientiæ studiosus*, pro *Philosopho*, *Veri Dei cultor*, pro *Christiano*.

3. Notatione, cum notis, ac signis quibusdam accidentium rem quampiam depingimus: ut, *Caput uno scalpiz digito*; pro molli. *Cubito se emungit*; pro Salsamentario.

4. Finitione: ut, *Ars ornatè dicendi*, pro Rhetorica, *Legum ac civium libertatè Oppressor*, pro Tyranno.

Quæst. 6. Quid est Synonymia?

SYNONYMIA [sive Pallilogia] est congeries Synonymorum: ut, Virg. *Æn.*

*Quem si fata virum servant, si vespitur aura
Ætherea, nec adhuc crudelibus occupat umbræ,
Non metus —*

Quæst. 7. Quid est Hypotyposis?

HYPOTYPOSIS, est cum res tota ita particulatim & ordine exprimitur, ut coram videri videatur.

Quæst. 8. Præmunio?

PRÆMUNITIO [sive Præparatio] est, quando adversus eorum, qui dicturi sumus, reprehensionem, nos præmunimus, rationem aliquam aut causam prætendentes.

Quæst. 9. Quid est Transitiō?

TRANSITIO est, qua connectuntur partes orationis.

Duplex est;

1. Perfecta; qua dicitur, & quid dictum sit, & quid dicendum; ut, Virg. *Georg. 2.*

Hæcenus arborum cultus, & sidera cæli

Nunc te Bacche canam, &c. —

2. Imperfecta; qua, aut quid dictum, aut quid dicendum sit, dicitur: ut, *Salust. in Jugurth. De Africa & ejus incolis ad necessitudinem rei satis dictum.*

Fit octo modis.

- I. Ab æquali : ut, *At hæc erant jucundissima, nec minus voluptatis attulerunt illa.*
- II. Ab inæquali : ut, *Sed hæc utcunque, ignoscenda, quis seras ? audisti gravissima, sed audisti graviora.*
- III. A simili : ut, *Hæc perfida designavit, cujus generis sunt & illa, quæ Roma patrâsse dicitur.*
- IV. A contrario : ut, *Sed hæc juvenis peccavit, nunc senis virtutes audietis.*
- V. A diverso : ut, *De moribus habet, nunc de doctrinâ reliquum est ut dicamus.*
- VI. Quasi per occupationem : ut, *Fam ad reliqua properabimus, si prius illum unum adjecerimus.*
- VII. Per reprehensionem : ut, *Quid his immoror ? ad id, quod est hujus causse caput, festinet oratio.*
- VIII. A consequentibus, sive à relativis : ut, *Habes quid in illum consulcrim beneficiorum, nunc quam gratiam mihi retuleris, audi.*

Quæst. 10 *Quid est Rejectio ?*

R E J E C T I O est, cum aliquid aut in alium locum, aut in aliud tempus rejicimus ; aut omnino à causa & oratione nostra removemus : ut, *Sed de Lucullo alio dicam loco : & ita dicam, ut neque vera laus ei detracta oratione mea, neque falsa afficta esse videatur.*

De his rebus alio tempore dicetur.

N. B. Scitum est causam in tempora conferre, est afferre plura, si cupias, non quæas.

Omnia

Om
or
inc
or
ce

Πρόσ

ἐρᾶω
 ἐρᾶω
 ῥύω
 (ut
 —ἐρ
 & ῥ
 T
 ἀ ττ
 πῖ, d
 Cic
 put a
 appe
 πῖ,

Omnia ferè hujus Artis Vocàbula (ut & allarum)
origine Græca sunt. Horum igitur natales
indigare, Etymologiæque rationem, in Juni-
orum gratiam, explicare, & hoc in loco subji-
cere visum est.

Περὶ τῶ ὀνόματος διδάσκειν δὲ πρῶτον ἐξετάζειν
τὰ ὀνόματα.

RHETORICA [subintellige, *Arts*,
vel *facultas*] ῥητορικὴ (scil. τέχνη)
à ῥέω dico : quia est ars ornatè di-
cendi. ῥέω autem hoc modo for-
matur : ἄρρω dico est inusitatum ;
Futurum, ἔρρω. Ἰωνικῇ διδύμσει,
ἐρέω dicam ; unde deducitur Præsens novum,
ἐρέω, dico : καὶ ἀφαίρετον, ῥέω (sicut ab ἐρέω fit
ῥύω) Futur. ῥήσω. Præter. ἔρρηξα. Atticè, ἔρηξα
(ut ἔληφα pro λέληφα) Præter. Pass. ἔρρημαι
—ἔρρησμαι—ἔρρηται. Unde ῥήμα—ῥῶσις—ῥήτωρ,
& ῥητορικὴ.

Tropus, τροπὴ à Præter. Med. τίθημι, quod
à τροπέω, muto, immuto : est enim λέξεων ἐντρο-
πὴ, deflectio à communi usu, & propriâ significatione.
Cic. lib. declar. Orat. Ornari orationem Græci
putant, si verborum immutationibus utantur : quas
appellant τροπὰς, & sententiarum, orationisque for-
mὰς, quas vocant σχήματα.

Catachresis, κατὰ χενης, abusus: à κατὰ χεράουαι, — αἶμα, abutor, quia alienis abutimur, cum propria deficiunt: à χεράουαι. Præ χενης, χενης, &c. unde χενης, & cum Præp. κατὰ (contrarium significante) κατὰ χενης.

Hyperbole, ὑπερβολή, superlatio; ab ὑπερβαλλών, supero; quia alicujus augendi, minuendive causā superat veritatem.

Alitēsis, αὐξήσις, augmentum, incrementum, ab αὐξέω ὦ, augeo (pro quo in usu est αὐξήω, amplificatio,) quia amplificando rem augeat.

Meiosis, μείωσις, imminutio, extenuatio, ἐλάττωσις: à μείω ὦ, minuo, minorem reddo: ex Comparativo μείω, ut Synonymum ἐλάττω ex ἐλάττω.

Tapeinosis, ταπεινότης, humiliatio, submissio, ἀταπεινότης ὦ, humilem reddo, humiliato; quia hæc figura rei magnitudo & dignitas verbis minuitur.

Metalepsis, μετάληψις, transumptio, ἀντιστροφή, quod inter alia significat transumptio.

Varie sumitur. Apud Rhetores, est status quidam, nempe controversia quædam judicium præcedens, ita dicitur, quia à iudice in iudicem, ab accusatore in accusatorem, a tempore in tempus, a loco in locum, vel denique cum negatur agendum hæc lege, hæc poenâ ob hoc crimen. Ross. l. c. 10.

Μετάληψις, apud Poetas est, cum nomina ejusdem significationis, inter sese permutantur: ut, cum γαλήνη (pupilla) ponitur pro puella, quin αἶψα etiam illa duo significat. Quintil. l. 8. cap. 5. Superest ex iis, quæ aliter significant, μετάληψις, i. e. transumptio, quæ ex alio in aliud velut viam præstat. Tropus & repositus & maxime improprius. Est enim hæc in Metalepsi natura, ut inter id quod transfertur, sit medius quidam gradus, nihil ipse significans,

significans, sed præbens transitum; quem Tropum magis affectamus; ut habere videamur, quàm ut ullo in loco desideremus, Itaque hæc *Metalepsis* est in una voce continuatio Tropi per successionem significationum: sicut *Allegoria* est continuatio Troporum in diversis dictionibus, & hæc aliquando confunduntur. Ideò *Eustathius* *Μετὰληψιν* alicubi exponit *Ἀλληγορίαν*, & *μετὰληψιν* est & *Ἀλληγορικῶς* significare.

Μετὰληψις apud Grammaticos, quæ alio nomine *κλίσις*, cujus est usus in constructione, quum casus, qui præcedit, suam *ἀκολουθίαν* non servat, sed in alium *μεταλαμβάνει*, aut *μετακλίνει*. Cujus Schematis exempla vide apud *Eustath* pag. 102.

Λαμβάνομαι, Perf. *ἔληνυμαι* (Attice *ἐλήνυμαι*) *ἔληναι*, &c. inde *λήψις*, & cum *Παρ.* *μετὰληψις*.

Allegoria, *ἄλληγορία*, *inversio*, *permutatio* cum aliud verbis, aliud sensu proponitur; ab *ἄλλο* & *ἀγορεύω*, i.e. *ἀγορεύω* dico: *ἄλλο ὃ ἀγορεύω*, *ἄλλο ὃ νοέω*. Continet illa plures translationes & continuas, ideòque perpetua *Metaphora* dicta est: ut *Hor. lib. 1. Od. 14.*

Ὁ Νῆυς, referent in mare te novi

Fluctus: O quid agis? fortiter occupa

Portum, &c.

In qua *Navem* pro Republicâ, *Fluctuum* tempestates pro Bellis Civilibus; *Portum* pro Pace & Concordiâ intelligi voluit.

Metonymia *μετωνομία*, *transnominatio*—à *Πρæpositione* *μετ* & *ὄνομα* nomen. A *Fabio* exponitur nominis pro nomine positio; cujus vis (inquit) pro eo quod dicitur; causam, propter quam dicitur, ponere.

Ironia,

Ironia, εἰρωνεία, *simulatio*, *irrisio*: ab εἶρω dico; node εἰρων simulatio, qui aliter dicit ac sentit: ex quo εἰρωνεία accipi solet pro *diffimulatione*, quā aliter sentimus, aliter loquimur.

Paraleipsis, παραλειψις, *præteritio*: à παραλείπω, *prætermitto*, *omideo*, *relinquo*. Eā utimur, quia res nota aut parva sunt, aut quia ingrata futura existimantur. Eadem & *Parasitopeia* dicitur.

Apophasis, ἀπόφασις, *negatio*, ab ἀπόφηναι, *nego*.

Metaphora, μεταφορά, *translatio*: à μεταφέρω, *transfero*.

Synecdoche, συνεκδοχή, *comprehensio*: à συνεκδέχομαι, *comprehendo*, vel una *excipio*, quia est *Tropus*, quo ex uno plura intelligimus, parte totum, specie genus, præcedentibus sequentia, vel contra, *Quintil.* lib. 8. cap. 6.

At Grammaticis Συμπελομένη vocatur, cum nomen aut verbum universale restringitur ad partem; vel aliquid saltem speciale, quod per *Accusativum* effertur: ut, *rubet capillos*. *Synecdochen* autem appellam, quia particulare comprehenditur ab universali. Alii malunt vocare ἐκλεψιν *Præpositionis secundum*, ut apud Græcos intelligi solet *χρ.* *Pof.* *Part. Orat.* lib. 4. cap. 6.

Rhythmus, ῥυθμός, numerus qualis est, in Musica *ῥυθμός* ab Hesychio exponitur *ῥαπὸν*, *μέτρον*, *τρόπος*, *μέτρον* *ἑυφωνον*, *ἀκολουθία*, *τάξις*, *σύστημα*. *Suid.* *τάξις* *ὑμελὴς ἀκολουθία ἀρμονίας*.

1. Est *ordo motionis*.
2. Numerus Musica, qui certo temporum spatio constat.
3. Numerus Oratorius.
4. Numerus Poeticus præcipue certa in versibus homoeoptōdis mensura, ἀπὸ τῆς ῥυθμίας.

ῥύσῳ ῥήματα πλὴν ὁμοῖα ῥοαυαὶς, καὶ ὁμοῖα τῷ ὁμοῖῳ
— ῥυθμὸς, ἢ ἐκ τῷ ῥυθμῷ, τὸ ἐκλύειν, ἐρυσσιν, καὶ ἐ-
φαιρῶσι τῷ τ καὶ ὁμοῖῳ — ῥυθμὸς, ut significatur
æquabilis tractus, Elym. pag. 706. 13.

Metrum, μέτρον, mensura, modus, deinde carmen ex
mensura certorum pedum constans, ἀπὸ τῷ μέτρῳ
τὸ μερίζω, καὶ ἀειθμῶ γίνεσθαι αἰρέειν, καὶ ἀποβολῇ
τῷ ρ μέτρον, sicut ἀ φέρω φέρειν, & ἀ ἔρω ἔρ-
ειν, Elym. 541. 45.

Metaplasmus, μεταπλασμός, transformatio, ἀ μετα-
τὰ ἀτῶ transformatio, transmissio, transfiguratio.

Synalœpha, συνῳγοιφή, vocatum commixtio, unio
duarum syllabarum, quantum ad vocales, in unum,
ἀ verbo συνῳγέω co-ungo, simul-ungo; Meta-
phorice pro commisceo, confundo, in unum con-
traho: sic dicunt, τὸ α καὶ τὸ ο εἰς ω συνῳγέειν,
i. e. κινεῖται.

Ekthesis, ἐκθεσις, elisio, extritio: ἀ verbo ἐκθλίβω
extero, elido, excludo.

Prothesis, προθέσις, appositio: ἀ προστίθημι, appono.

Aphæresis, ἀφαίρεσις, ablatio: ἀ ἀφαιρέω, aufero.

Epanthesis, ἐπένθεσις, interpositio: ἀ ἐπεντίθημι,
interpono.

Syncope, συσκοπή, concisio: ἀ συσκόπω, concido.

Paragoge, παραγωγή, praduñtio: ἀ παρῳγῶ, produco;

Tryphon, τρυφή, μακροδύ, vocat.

Apocope, ἀποκοπή, abscissio: ἀ ἀποκόπτω, ab-
scindo.

Diaresis, διαίρεσις: ἀ διαίρω, divido.

Synæresis, συναίρεσις, contractio: ἀ συναίρω, in unum
contraho: dicitur etiam ὅππῳ συνῳγοιφή, colligens
ab ὅππῳ ad, & συναίρω, collino, commisceo.

Tmesis, τμήσις, sectio, divisio: ἀ τέμνω, seco; pr-
pass. τέτμημαι, ου, ὅ, unde ἡμῶν, καὶ ἡμῶν, καὶ ἡμῶν.

D

Metathesis;

Metathesis, μεταθέσις, transpositio, à μῆ & τίθημι, pro-

Antithesis, ἀντιθέσις, ab ἀντί pro & τίθημι. (no.

Diafole, διαστολή, extensio, diductio, dilatio: figura, quâ syllaba contra naturam extenditur, proferturque ore διασπλάγῳ, diducto, & dilatato, cum tamen sit pronuncianda σπασσπλάγῳ, i. e. **contractio**: à σέλλω, præterit. m. ἔσολα, unde cum præterit. διαστολή. Aliiter vocatur ἐκτασις, i. e. extensio.

Systole, συστολή, correptio: cui opponitur διαστολή à præterit. med. ἔσολα.

Epizeuxis, ἐπιζεύξις, adiunctio: ab ἐπιζεύγνυμι, conjungo, de super innectō.

Anadiplosis, ἀναδιπλωσις, reduplicatio: à præterit. ἀνὰ, & διπλόω—ώσω, duplico.

Climax, κλίμαξ, gradatio: παρὰ τὸ κλίνω, perf. pass. κέκλιμαι, unde κλίμαξ.

Anaphora, ἀναφορὰ, relatio, ab ἀναφέρω, refero.

Epistrophe, ἐπιστροφή, conversio: ab ἐπὶ & στρέφω, verto.

Symploce, συμπλοκή, complexio, complicatio: à συμπλέκω, complico, connecto.

Epanalepsis, ἐπαναληψις, resumptio; verbum de-comp. ab ἐπὶ, ἀνὰ & λαμβάνω, perf. pass. λέλημαι, λέληται—inde λήψις, & in compositione cum præterit. ἐπαναληψις.

Epanodos, ἐπάνοδος, regressio; cum per eadem recurrimus, verba in verso ordine relegentes: ab ἐπὶ & ἀνοδος, quod ab ἄνω & ὁδός.

Paronomasia, παρωνομασία, adnominatio: à præterit. παρὰ, & ὄνομα, nomen.

Polyriōton, πολυρίων, variatio casuum; q. d. variè ῥίων, i. e. cadens; multitudo casuum varietate distincta.

Logismus, λογιμὸς, à λογίζομαι, i. e. ἡμετέριος, λογίζομαι.
 Ecphonesis,

Ecphonesis, ἐκφωνήσις, exclamatio; ἀπὸ τῆ ἐκφωνέω
—ήσω.

Eriphonema, ἐπιφώνημα, acclamatio; ab ἐπιφωνέω,
acclamo.

Epanorthōsis, ἐπανόρθωσις, correctio; ab ἐπανορθόω,
corrigo.

Aposiopesis, ἀποσιώπησις, reticentia; ab ἀπὸ & σιω-
πῶ—ήσω, obiticeo.

Apostrophe, ἀποστροφή, averfio; ab ἀπὸ & στρέφω.

Proteropœia, προσωποποιία, fictio personæ, ἀ πρὸς-
ωπον, persona, & ποιέω.

Aporia, ἀπορία, addubitatio, ἀπὸ τῆ ἀπορέω, sur. ἀπο-
ρήσω, καὶ ἀπορεῖμαι, ambigo, dubito, hæra animi, pendeo.

Anacœnōsis, ἀνακοίνωσις, communicatio; ab ἀνὰ &
κοινόω, communico.

Prolepsis, πρόληψις, occupatio, anticipatio; ἀ πρὸ &
λαμβάνω, præc. λέληνυμαι, λέληναι, &c. unde ἀν-
ψις, & cum præp. πρόληψις.

Prolapodosis, προσαπόδοσις, redditio; ἀ πρὸς αὐτο-
δίδωμι, reddo, insuper do, addo.

Hypophora, ὑποφορὰ, objectio; ab ὑποφέρω, objicio.

Anihypophora, ἀνθυποφορὰ, subjectio; Quint. lib. 9.
ab ἀνθυποφέρω, per sermonis exceptionem objicio,
facile adversarii objectionibus occurro.

Epitrope, ἐπιτροπή, permissio; ab ἐπιτρέπω per-
mitto, concedo.

Synchœresis, συγχώρησις, concessio; ἀ συχωρέω,
concedo.

Ellipsis, ἔλλειψις, defectus; ab ἐλλείπω, deficio.

Pleonasmus, πλεονασμός, redundantia; ἀ πλεονάζω,
redundo.

Afynderon, ἀσυνδέτον, inconjunctum; vocatur διά-
λυτον, dissolutum; oratio, in qua omittuntur co-
pulative particule; ut veni, vidi, vici; ab ἀφ-

varivâ particulâ, & συνωδετος, colligatum, à συν, ligo.
 Polysyndeton, πολυσυνωδετον, varie & multipliciter
 conjunctum à πολυς & συνωδετος.

Hyperbaton, υπερβατον, transgressio; ab υπερβαινω,
 transgredior.

Zeugma, ζευγμα, junctura junctio; à ζευγνυμι, jungo!

Antithesis, αντιθεσις, oppositio, vel αντιθετον, opposi-
 tum; ab αντι, i. e. contra, & θεσις positio, à τίθημι.

Gracismus, γραικισμος, imitatio Græcorum, Γραικος,
 Græcus, Rex quidam à quo græcia appellatur. V.

Plin. l. 4. c. 7. Steph. Byz. Γραικος ὁ Θεσσαλὸς υἱὸς
 αὐτοῦ τῶ Γεργίου τοῦ αἰῶνος. Eadem figura dicitur

Hellenismus, ἑλλωτισμος, Græcorum imitatio, ab
 ἑλλω-νισμος, Hellen, Deucalionis filius à quo græ-
 ci dicuntur Ἕλληνες, ἑλληνίζω, Græce loquor.

Hysterologia, ὑστερολογία, cum posterius dicitur, quod
 ordine primū. Aliter dicitur ὑστερον πρῶτερον, &
 πρῶτῳ ὑστερον, ab ὑστερος & λόγος.

Antiptōsis, αντιπῶσις, casus pro casu positio; ab
 αντι pro, & πῶσις casus.

Hypallage, ὑπαλλαγή, immutatio; ab ὑπο & ἀλ-
 λάττω mutō.

Parrhesia, παρρησία, licentia, loquendi libertas &
 audacia: quasi πανρησία, à πᾶν, & ῥήσις, licentia
 loquendi, quā videlicet omnia dicuntur, etiam
 quæ tacenda, videri possunt. Hinc παρρησιάζομαι
 (ἐλευθεροσμου) libere loquor. Παρρησιαστικῶς
 libere loquendo.

Erotesis, ἐρώτησις, interrogatio; ab ἐρωτάω interrogo.

Parenthesis, παρενθεσις, interpositio: à παρεντίθημι,
 infero, interjicio.

Parrhesis, παραθήσις, appositio: à παρατίθημι, appono

Periphrasis, περιφρασις, circumlocutio: à περιφράζο-
 μαι, circumloquor.

Synonymia, *ὁμωνυμία*, nominis communio: Synonyma, i. e. vocabula idem significantia utiliter coacervantur. In eâ ferè posterius est exegeticum prioris: à *ὁμῶς* & *ὄνομα*.

Hypotypôsis, *ὑποτύπωσις*, evidentia, & illustratio, quando res itâ scribendo exprimitur, ut delineari videatur. Budæus; ab *ὑποτύπω*, per figuram demonstro, *ὑποδεικνύω*.

Præmunitio, *προειλεγμένη*, preparatio, præstructio: à *προελέγω*, preparo, præstruo; & præmolior quippiam ad id quod tento efficere.

Transitio, *μετάβασις*, à *μεταβαίνω*, transeo.

Rejectio, *ἀποδιώξις*, expulsio: ab *ἀποδιώκω*, fugo, sequor, expello.

I N

I N D E X.

	Quæst.		Quæst.
R <i>Hetorica</i> quid.	1	<i>Metonymia</i> quid.	18
<i>Elocutio</i> , }		<i>Metonymia</i> { <i>Efficienti.</i>	19
<i>Pronuntiatio.</i> }	2	<i>Metonymia</i> { <i>Materia.</i>	21
<i>Elocutio</i> quid.	3	<i>Metonymia</i> { <i>Effecti.</i>	22
<i>Duplex</i> { <i>Tropus</i> , }		<i>Metonymia</i> { <i>Subiecti.</i>	23
{ <i>Figura</i> , }	4	<i>Metonymia</i> { <i>Adjuncti.</i>	25
<i>Tropus</i> quid.	5	<i>Ironia</i> quid.	27
<i>In Tropo</i> duo consideranda:		<i>Quomodo percipitur.</i>	28
<i>Affectiones</i> , }		<i>Opposita duplicia.</i>	
<i>Genera.</i> }	6	<i>Disparata</i> , }	29
<i>Affectiones Tropi</i> quatuor		<i>Contraria</i> , }	
<i>Catachresis</i> , }		<i>Ironia à</i> { <i>Disparato.</i>	32
<i>Hyperbole</i> , }		{ <i>Contrario.</i>	33
<i>Metalepsis</i> , }		<i>Paralipsis</i> quid.	34
<i>Allegoria</i> , }	7	<i>Apophasis</i> quid.	35
<i>Catachresis</i> quid.	8	<i>Metaphora</i> quid.	36
<i>Hyperbole</i> quid.	9	<i>Synecdoche</i> quid.	38
—quotuplex.	10	<i>Synecdoche</i> { <i>Membri.</i>	40
<i>Auxesis</i> quid.	11	<i>Synecdoche</i> { <i>Speciei.</i>	41
<i>Meiosis</i> quid.	12	<i>Synecdoche</i> { <i>totius.</i>	42
<i>Metalepsis</i> quid.	13	<i>Synecdoche</i> { <i>Integri.</i>	44
<i>Allegoria</i> quid.	14	<i>Synecdoche</i> { <i>Generis.</i>	45
<i>Tropi genera quatuor</i> { <i>Metonymia</i> , }		<i>Figura</i> quid.	46
{ <i>Ironia</i> , }		<i>Duplex</i> , { <i>Distinctionis</i> , }	47
{ <i>Metaphora</i> , }	17	{ <i>sententia</i> }	
{ <i>Synecdoche</i> , }		<i>Figura Distinctionis</i> quid.	48
		<i>dupl. in</i> { <i>Dimensione</i> }	49
		<i>sonorū</i> { <i>Repetitione</i> }	
		<i>Figura</i>	

I N D E X.

Quæst.		Quæst.	
<i>Figura in Dimens.</i>	quid. 50	—quotuplex.	76
<i>Numerus</i>	{ Poeticus, } 51	<i>Logismus</i>	quid. 77
duplex,	{ Oratorius }	—quotuplex.	78
<i>Numerus Poeticus</i>	quid. 52	<i>Ecphrasis</i>	quid. 79
Duplex,	{ Rhythmus. } 53	Quot modis fit.	80
	{ Metrum. }	<i>Epiphonema</i>	quid. 81
<i>Rhythmus</i>	quid. 54	<i>Revocatio sui-ipsius</i>	quid. 82
<i>Metrum</i>	quid. 55	—quotuplex.	83
<i>Metaplasmus</i>	quid. ibid.	<i>Epanorthosis</i>	quid. 84
<i>Metaplasmi species.</i>	56	<i>Aposiopesis</i>	quid. 85
<i>Imagis</i>	quid. 57	<i>Apostrophe</i>	quid. 86
<i>Metathesis</i>	quid. 58	Quot modis fit.	87
<i>Antithesis</i>	quid. 59	<i>Prosopopœia</i>	quid. 88
<i>Diastole</i>	quid. 60	—quotuplex.	89
<i>Systole</i>	quid. 61	Imperfecta.	90
<i>Numerus Orator.</i>	quid. 62	Perfecta.	91
<i>Figura in soni Repetitione</i>		<i>Fig in Dialogismo</i>	quid. 92
—quotuplex.	63	—quotuplex.	93
<i>Epigramma</i>	quid. 64	<i>Aporia</i>	quid. 94
—quotuplex.	65	<i>Anacænosis</i>	quid. 95
<i>Anadiplosis</i>	quid. 66	<i>Occupatio</i>	quid. 96
<i>Climax</i>	quid. 67	<i>Epitrope</i>	quid. 97
<i>Anaphora</i>	quid. 68	<i>Synchorexis</i>	quid. 98
<i>Epistrophe</i>	quid. 69	<i>Pronunci</i>	{ Pro- lationis } 100
<i>Symploce</i>	quid. 70	paries duæ	
<i>Epanalepsis</i>	quid. 71	Actio,	{ 100
<i>Epanodos</i>	quid. 72	De Prolatione	
<i>Paronomasia</i>	quid. 73	Canones,	Pa 2
<i>Polyptron</i>	quid. 74		26
<i>Figura Sententia</i>	quid. 75	<i>De Gestu Regula.</i>	p. 22.

F I N I S.